

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав, в публично заседание на 09.06.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Илияна Александрова, като разгледа дело номер **2257** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка със Закона за автомобилните превози /ЗАП/.

Образувано е по жалба на „Ф.-Л. С.” със седалище и адрес на управление в Г.Р. срещу заповед №РД-01-238 от 02.02.2010г., издадена от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „А. А.”. С оспорената заповед са прекратени правата на жалбоподателя, произтичащи от лиценз на Общността №5265 за международен превоз на товари, издаден на 06.07.2007г.

Жалбоподателят счита заповедта за незаконосъобразна. Не оспорва, че не е представил в законоустановения срок документи за финансова стабилност, но счита, че това е формален повод за отнемане на лиценза му. Счита, че заповедта не е съобразена с целта на закона. Счита, че е нарушено правото му на защита, тъй като административният орган не го е уведомил за започване на административното производство и не му е дал възможност да представи доказателства за финансова стабилност. Претендира разности.

Ответникът оспорва жалбата. Излага аргумент, че жалбоподателят следва да е запознат със задължението за доказване на финансова стабилност, тъй като то произтича от закона - в него са разписани и начина и сроковете за извършването му. Сочи, че въпреки това на интернет страницата на агенцията е публикувано съобщение, с което се напомня на превозвачите да представят доказателства за финансова стабилност в едномесечен срок преди изтичане на двегодишния срок от издаване на

лиценза.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От приложената към делото административна преписка и събраните доказателства от фактическа страна се установява следното:

Жалбоподателят притежава Лиценз на Общността №5265 за международен превоз на товари, издаден на 06.07.2007г.

На официалната електронна страницата на агенцията е публикувано съобщение с рег.№11-04-127/07.01.2010г., с което се напомня задължението на превозвачите да представят доказателства за финансова стабилност в срок до един месец преди изтичането на двегодишния срок от издаване на лиценза. Указани са последствията от непредставяне на необходимите документи -прекратяване на правата, произтичащи от лиценза.

С доклад рег.№11-04-9/22.01.2010г. на и.д.директор на дирекция „Автомобилно превози“ в агенцията е направено предложение до изпълнителния директор за прекратяване на правата по лицензите за фирмите, които към 21.02.2010г. са с недоказана финансова стабилност, сред които е и жалбоподателя.

С оспорената заповед ответникът е прекратил правата на жалбоподателя, произтичащи от лиценза.

Пред съда жалбоподателят е представил счетоводен баланс към 31.01.2010г. и счетоводен баланс към 31.05.2009г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните изводи:

Оспореният административен акт е издаден от компетентния административен орган при спазване на процедурните правила и в съответствие със закона.

Съгласно разпоредбата на чл.11 т.1 от ЗАП прекратяването на правата, произтичащи от лиценза за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република Б или от лиценза на Общността, е от компетентността на лицензиращия орган по чл.7 ал.1 от ЗАП – министъра на транспорта или упълномощено от него лице. Оспорената заповед е издадена от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „А. А., редовно упълномощен със заповед №РД-08-496/07.12.2009г. на министъра на транспорта.

За да извършва превоз на пътници и товари на територията на Общността и на територията на Б, лицето трябва да отговаря на изискванията за благонадеждност, професионална компетентност и финансова стабилност, въведени с чл.7 ал.2 от ЗАП. Лицензираните превозвачи са длъжни да извършват дейността си винаги в съответствие със закона. Разпоредбата на чл.7 ал.2 от ЗАП е императивна. Ако превозвачът престане да отговаря на някое от законовите изисквания, налице е основание за прекратяване на правата му по лицензите.

Съгласно чл.7 ал.6 от ЗАП изискванията за финансова стабилност са изпълнени, когато търговецът разполага с достатъчно ресурси, с които може да гарантира за нормалното стартиране и функционирането на транспортното предприятие и няма задължения за данъци и осигурителни вноски, освен когато са отсрочени или разсрочени по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс

/ДОПК/. Капиталът за първото превозно средство и за всяко следващо превозно средство трябва да отговаря на размера, определен в наредбата по ал. 3 от същия закон.

Съгласно разпоредбата на чл.6 ал.2 т.3 от Наредба № 11 от 31.10.2002 г. за международен автомобилен превоз на пътници и товари превозвачите са длъжни да доказват финансова стабилност на всеки две години от датата на издаване на лиценза на Общността. Финансовата стабилност се доказва с представяне на документите по чл.6 ал.7 – справка, счетоводен баланс за предходния месец, банкова гаранция и удостоверение за липса на задължения по ДОПК. Съгласно чл.6 ал.8 от Наредбата документите за финансова стабилност се представят в едномесечен срок до изтичане на двегодишния период.

В разглеждания случай жалбоподателят е следвало в срок до 07.06.2009г. да представи документи, установяващи финансовата му стабилност. Не се спори, че жалбоподателят не е представил в срок документите. Част от документите са изготвени след издаване на оспорената заповед и са представени едва в съдебното заседание, въобще не са представени доказателства за липса на задължения по ДОПК. Към датата на издаване на оспорената заповед жалбоподателят не е отговарял на изискването за финансова стабилност. Налице са материално-правните предпоставки за прекратяване на правата му, произтичащи от лиценза. Законодателят е предвидил последователни и строги гаранции за спазване на закона като в чл.11 т.1 б."б" от ЗАП е въвел всяко негово нарушение в самостоятелно основание за прекратяване на правата по лицензите.

Не са налице нарушения на административно-производствените правила. Административното производство се провежда на основание чл.11 т.1 от ЗАП – по решение на лицензиращия орган. Административният орган действа *ex officio*- започва, провежда и приключва производството служебно, когато е установил, че е налице някое от посочените в същата точка материално-правни предпоставки.

Административният орган няма задължението да предупреждава лицензираните лица, че са престанали да отговарят на изискванията на закона, още по-малко да дава срок за привеждане на дейността им в съответствие със закона. Когато лицензираното лице е допуснало да не отговаря на императивните изисквания на закона, то следва да загуби предоставените му права, без да е необходимо да бъде предварително предупреждавано за това.

Жалбата срещу административния акт е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран и на основание чл.172 ал.2 от АПК Административен съд С.-град, II отделение, 38-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Ф.-Л. С.“ със седалище и адрес на управление в Г.Р. срещу заповед №РД-01-238 от 02.02.2010г., издадена от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „А. А.“.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, подадена чрез АССГ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: